

A „Marcali 3 tenor” vendégszereplése egyesületünkben

Az egyesületünkben 2009. október 23-án rendezett „Musikalischer Abend” című zenés programmal a Magyarországról meghívott „Marcali 3 Tenor” – Máthé Zsolt Mihály, Kelemen Gábor és Gájer Tamás kiváló énekesek személyében – nagyon színvonalas és nagysikerű előadással lepte meg a tagságot és a meghívott vendégeket. Ezzel az estével, aminek a visszhangja hetekkel később is nagyon pozitív volt, úgy gondoljuk, nemcsak egy kellemes és tartalmas programmal gazdagított bennünket, hanem ízelítőt is kaptunk a magyar operett és opera világából, amire méltán büszkéek lehetünk.

Köszönet az előadóknek, a szervezőknek és a segítőkész tagoknak. Érdemes volt!

Az 1956. október 23-i eseményekre emlékezve és emlékeztetve, vendégeinket a BUOD által kiadott „Szemtanúk” című könyvvel ajándékoztuk meg.

Pödör Péter

A szerkesztő megjegyzése: Köszönet az est szervezőjének, Pödör Péternek, az egyesület volt titkárnak – sajnos már (még!) nem egyesületi tagunk –, aki midig szívesen készen áll egyesületünk érdekében munkálkodni.

Egyesületünk nyitvatartási ideje
2010. január 1-től megváltozik.

Szombatonként - és a meghirdetett napokon –
nem 17.00 órától, hanem

18.00 órától lesznek nyitva helyiségeink.

Wass Albert: Újév

Két gyerekszem kerekre nyitva
kitekintett egy reggelen:
kápázva hívta kint az Újév:
„gyere velem ma gyermekem!”

A vágy fogott. Kis bunda, sapka,
ajtó kinyílt: röpiült a szán,
tündérországba vitt az Újév
egy csillagszóró délután.

Hanem azóta mintha mindent
rossz szellem varázsa verne:
a tündérálmok megfakultak,
szegény Újév is vénül egyre.

Ma is eljött. Jaj, nagyon vén lett...
rég arcát már nem lelem.
Kolduskézzel jött öregasszony:
úgyis tudom mit hoz nekem.

Úgyis tudom: más lettem én is,
a bánat más, és más a nóta.
Kéregető, vén, rongyos Újév
csak sírva jár egy idő óta.

Nyugat-balkáni vízummentesség

Jóváhagyták az Európai Unió tagországainak belügyminiszterei hétfőn azt a rendelet-módosítást, amely lehetővé teszi, hogy Szerbia, Macedónia és Montenegró állampolgárai vízummentesen léphessenek az EU területére.

A módosítás december 19-től lép hatályba, tehát a mentesség már a karácsonyi ünnepekre lehetővé válik az érintett államok lakói számára.

A három érintett ország polgárai legfeljebb 90 napig tartózkodhatnak uniós országokban vízum nélkül. Korábbi közlések alapján azt is tudni lehet, hogy a vízummentesség csak a szerbiai lakóhellyel rendelkező szerbekre vonatkozik majd, a Koszovóban élőkre nem.

A miniszterek egyetértettek az Európai Bizottság azon álláspontjával, hogy Bosznia-Hercegovina és Albánia még nem teljesítette a szükséges feltételeket, ezért egyelőre nem részesülnek vízummentességben. A feltételek között szerepelnek bizonyos biztonsági előírások a vízumkiadásra és az útlevelekre vonatkozóan, illetve a határok biztosítása.

Az uniós miniszterek a brüsszeli bizottság júliusi javaslata alapján hozzák meg döntésüket. Olli Rehn bővítési és Jacques Barrot belügyi biztos hétfőn közleményt adott ki, amelyben értesre adták, hogy az érintett országok a reformfolyamatban elért eredményeknek is köszönhetik a döntést.

Miniszteri nyilatkozatok szerint az EU azt várja, hogy a döntés a három országnak – közöttük is kiemelten Szerbiának – ösztönzést ad a további reformokhoz.

Közleményt adott ki a témában az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium is. Eszerint „a Magyarország által mindvégig támogatott kiemelkedő fontosságú döntés lehetővé teszi, hogy a Szerbia területén élő magyar nemzetiségű lakosok szabadon utazhassanak, és 3 hónapig tartózkodhassanak mind hazánk, mind pedig az Európai Unió teljes területén. Ugyanakkor a most megvalósuló vízummentesség a schengeni térségben meglévő felelősségünket is növeli, és felértékelí szerezpünk az Európai Unió külső határainak biztosításában.”

Nem vonatkozik a határozat egyelőre Bosznia-Hercegovinára és Albániára. Az ő esetükben jövő tavasszal újabb értékelést készít a bizottság.

A beutazási engedély kötelezettségének eltörlése az uniós tagállamokon kívül a schengeni zónához tartozó Izlandra, Norvégiára és Svájcra is vonatkozik.

Forrás: <http://www.vajma.info> (Veres Béla)

Ünnepélyesen kihirdették Vajdaság statútumát

Vajdaság parlamentje hétfő délelőtti dísz-ülésén ünnepélyesen kihirdette a tartomány alaptörvényét. Az erről szóló határozatra a testület 86 tagja szavazott, valamennyien a kormánykoalíció pártjainak a tagjai. A Szerbiai Demokrata Párt és az Új Szerbia koalíciójának három képviselője ellene voksolt, a Szerb Radikális Párt és a Szerb Haladó Párt tagjai pedig nem vettek részt a szavazásban, mivel nem tették lehetővé a vitát a statútumról, amelyet egyébként „szeparatista jellegű” okmányoknak tartanak, s amely úgy mond Szerbia szétveréséhez vezet.

Egersi Sándor, a tartományi képviselőház elnöke kijelentette, hogy a vajdasági statútum a tartomány, de egész Szerbia polgárainak a jólétét szolgálja.

Bojan Pajić vajdasági kormányfő beszédében kiemelte, hogy a tartomány statútumával őrzi Szerbia integritását. A centralizmus már régen túlhaladott és az elmúlt évtizedben semmi jót sem hozott, hangoztatta a tartományi kormányfő.

A statútum kihirdetésének ünnepére meghívták Boris Tadić szerb elnököt, Mirko Cvetković miniszterelnököt és Slavica Đukić-Dejanović parlamenti elnököt, de a szerbiai közjogi méltóságok közül egyik sem tisztelte meg jelenlétével a tartományi parlamentet, illetve Vajdaságot. A házelnök támogató táviratban köszöntötte a testületet.

A tartományi képviselőház még tavaly október 14-én szavazta meg a statútumot háromnegyedes többséggel, de több mint egy évet kellett várni rá, amíg ezt a szerb szkupstina is megerősíti. Ez a jóváhagyás november 30-án történt meg, akkor szavazták meg a hatásköri törvényt is.

A statútumot a hétfői szavazást követően Egersi Sándor házelnök írta alá, s akkor lép életbe, amikor megjelenik a Hivatalos Lapban.

2009. december 14 / <http://www.vajma.info>

Az Ön kalauza a modern bábeli világ útvesztőiben!

Fordítás angol, francia, román, magyar és más nyelveken.

Igény esetén hitelesített fordítások intézése budapesti közjegyzők vagy az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda (OFFI) révén. Nálam mind a három kívánsága teljesülhet: **gyors, pontos, olcsó.**

Érdeklődés: Tófalvi Péter mérnök-szakfordító, Tel.: +36-70 298-0847

E-mail: tofalvip@gmail.com

Ingyenes online magyar-román szótár:

mrsz.tofalvi.hu

A SVÁJCI „HUN VÖLGY”

(A Wallis tartományi Val d'Anniviers-i völgy)

A svájci hegyek völgyeiben megmaradt ősi törzsek közül az egyik legérdekesebb az anniviersi lakosság. A róluk szóló svájci történeti források száma szinte kimeríthetetlen, de igazi eredetüket, hovatartozásukat máig sem sikerült tisztázni. Életmódjuk, szokásaik, testi alkatuk, zeneviláguk, néprajzkincsük, nyelvük egyaránt idegen a wallisi lakókéétól. És mivel a környezetükben élő történészek csak a közelebbi, vagy csak kicsit távolabbi szomszédaiknál keresték eredetüket – a „rejtély” megoldását –, itt nem találták, ezért eredetüket illetően többnyire el is maradt bármiféle konklúzió levonása.

A magyar Horváth Mihály a „Századok” című folyóirat 1881-i évfolyamában „Egy kis hunkérdés több nagy között” címmel a hunok utódainak nevezi őket. Ezen nézetét egyrészt szokásaik megfigyelésére, másrészt arra alapozta, hogy e különös emberek is a hunok utódainak tartották és tartják ma is magukat. Horváth Mihály többek között így ír róluk:

„Azt gyanítják, hogy a régi hunok utódai. E kis törzs Wallis kantonban lakik, mintegy 4-5000 lélekből áll, maguk is a hunok utódainak tartják magukat, s sajátos nyelven beszélnek, de máskülönbén a szomszéd vidékek népeitől alig különbözteti meg őket valami. Majdnem mindnyájan világoskék vagy szürke, zöldesbe játszó szemekkel, szőke vagy barna hajjal, széles csontos homlokkal, kissé kinyomuló járomcsonttal bírnak. Orruk közönséges, álluk széles, s nyakuk erős és vállaik kiemelkedők, de átlag alacsony termetűek. Nyelvük, mely most a francia nyelv s műveltség gyors terjedése következtében kiveszésnek indult, egyetlen európai nyelvhez sem hasonlít, de alaposan eddig nem is ismertették, valamint szokásaikat sem, de ami világra jutott, az saját mondásaiknak hitelét némileg valószínűvé teszi. Különösen érdekes adat, hogy temetkezésnél a halott mellett több óra hosszat sírnak és üvöltöznek s a temetés után hosszú élénk tor következik, s hogy végre a lakosoknak nagy hajlamuk van a kóborlásra. Néhány helynév egészen magyar hangzású, mint Penszék, Kuimez, Luk, Náva, Návaszék, Kalló, Barma, Feja stb. Nagy kár volna, ha e nyelv előbb elpusztulna, mielőtt azt szakértők egész részletességgel tanulmányozhatnák.”

Régebben a völgyön kívüliekkel nem is házasodtak. „Az idegenekkel szemben nyitak, barátságosak, vendégszeretők, sohasem megálázkodók, a büszkeségtől mentesek öntudatosak” - írja róluk Anton Karl Fischer. Házaik építésmódja, szigetelése, fedőanyaga és zsindelezése megegyezik a székelyekével. A házakra

ráírják az építő nevét és az építés dátumát. „Glória Amen” – olvashatjuk a házakon az eifischi völgyben, akár a székelyeknél: „Béke a belépőkre, Áldás a kimenőkre”. Áldozati helyeik (köveik) neve: szervágó, mondavilágukban Gargantos az óriás neve, Tupil a gonosz szellemé, Kurtaczavas az éjjeli szellemé, Ladonna egy másik éjjeli szellemé és Follaton is egy szellemé.

Az anniviersi völgy lakói hosszú ideig elkülönülve éltek a szomszédos völgyek, de különösen a Rhône-völgy lakóitól, amihez nem kis mértékben járult hozzá a völgy megközelíthetatlensége. Csak a 18. században tették járhatóvá az utat – robbantások útján – Sieders felé. Ez az elszigeteltség évszázadokon keresztül változatlanul fennmaradt; a völgy lakói egymásra voltak utalva és a Rhône-völgy lakóitól való elzártáguk a 18. századig szinte teljes volt. 1834-ben a Val d'Annivierst nagy természeti csapás érte; óriási víztömeg és lavina zúdult a völgyekbe, hatalmas károkat okozva. A völgy önrözetes lakói a gyűjtésből származó adományokat visszautasították, mondván: „a sors minden csapását képesek belső erővel leküzdeni”.

(Forrás: Kiszely Istán: *A svájci „Hun völgy”*)

Video megtekinthető:

<http://video.google.com/videoplay?docid=-6982470691549453144&q=source:01>

„Az angol beteg”: Gróf Almásy László Ede

(Borostyánkő, 1895. augusztus 22. – Salzburg, 1951. március 22.)

A kalandos életű felfedezőről készült film, „Az angol beteg” Oscar-esőt hozott készítőinek, de vajon valóságghú képet festett-e a grófról? Igaz-e, hogy Almásy László német titkos ügynök volt? Tényleg elcsábította támogatójának és jó barátjának újdonsült feleségét? Valóban angolnak adta ki magát, amikor fogságba esett miután repülőgépét lelőtték és teste, valamint arca groteszk módon összeégett?

Almásy 1895. augusztus 22-én Borostyánkőn született egy nemesi család másodszülött fiaként, ezért sem címet, sem vagyonot nem örökölt. Grófi címét is csak külföldön használta. Londonban műszaki tanulmányokat folytatott, autó- és sportrepülő-versenyző volt. Az I. világháborúban az Osztrák-Magyar Monarchia repülő-tisztjeként szolgált. A technika, különösen az autók és a repülők iránti rendkívüli érdeklődése és hozzáértése is nagy szerepet játszott abban, hogy később sivatagkutatóvá, nemzetközi viszonylatban is kiemelkedő felfedezővé vált.

A grazi Steyr autógyár alkalmazottjaként 1926-ban Afrikába utazott, ahol a gyár egyik új típusú személygépkocsijának sivatagi, szélsőséges körülmények közötti tesztelését végezte. E próbaúton összesen 2.700 km-t tett meg. Ezután Kairóban maradt, ahol sorra szervezte autós expedícióit a Nilus menti országokba. Később repülő iskolát is létesített, megteremtve az egyiptomi sportrepülés alapjait. Útjai során bebarangolta Kenyát, Tanzániát, Ugandát, járt a szudáni Szud mocsárvidéken és a Kék-Nilus mentén. Érdeklődése és tudománytörténeti jelentőségű tevékenysége azonban főleg Egyiptomhoz, az akkor még feltáratlan Libiai-sivataghoz kapcsolódik. Utazásai kezdetben sportteljesítmények voltak, melyek közül néhányat ekkor egyedülállónak minősítettek. Közben megismerte és megszerette a sivatagot, s érdeklődése is tudományos irányba fordult.

Első hosszabb expedícióját 1929-ben vezette. Ekkor a híres Darb el-Arbain ősi karavánút, a „Negyven nap útja” egy szakaszát fedezte fel újra. Mombassából eljutott Szudánon át Egyiptomba. Életének fordulópontja, a sivatagi szerelem kezdte volt ez a kalandos autótúr. Almásy a következő évtizedben az ismeretlen Szahara, különösen a Libiai-sivatag ekkor hallott

legendáinak nyomába eredt. Tervei között szerepelt az elveszett kincses oázis, a három völgy alkotta, legendás Zarzura felkutatása. 1931-ben azonban gróf Zichy Nándorral útban Egyiptom felé repülőgéppel Szíriában viharba került és lezuhant. 1932-ben Kemal el Din herceggel és korábbi útítársával, a fiatal angol arisztokratával, Sir Robert Claytonnal nagyszabású expedíciót szervezett a sivatag belsejében rejlő hatalmas fennsík, a Gilf-Kebir (Nagy Fal) területére. A gépkocsi mellett sportrepülőgépet is használtak felderítésre, s ennek a technikai újításnak köszönhetően sikerült a titokzatos völgyek közül kettő helyzetét meghatározni. A herceg és Sir Clayton váratlan halála miatt a völgyekbe azonban nem jutottak el.

A következő évben Almásy az utat megismételte Kádár László térképész geográfussal. Ugyanebben az időben Lady Dorothy Clayton – férje emlékére – szintén expedíciót szervezett a sivatagba. Az özvegy által szervezett csapatot az a Patrick Clayton mérnök vezette, aki korábban Almásy expedíciójával már járt a sivatagban. Sir Robert és Patrick Clayton egyébként nem álltak rokoni kapcsolatban. Anyagi nehézségek miatt Almásy később indult, és a két társaság – talán szándékosan – elkerülte egymást a sivatagban. A két völgybe tehát nem Almásy jutott el elsőként és az özvegygel sem találkozhatott. Számára már csak a harmadik völgy felfedezésének dicsősége maradt. Lady Dorothy Clayton pedig röviddel angliai visszatérése után, egy furcsa repülőbalesetben elhunyt. „Az angol beteg” című filmben látott romantikus és szenvedélyes kapcsolat tehát létre sem jöhetett a gróf és a fiatal özvegy között.

A kedvezőtlen körülmények ellenére Almásy felfedezői pályájának csúcspontja volt az 1933-as expedíció. Egy bennszülött útmutatása alapján sikerült megtalálnia a harmadik vádít, az akáciák völgyét (Wadi Tak) is. Így a Zarzura három völgye legendából valósággá vált.

Újabb sikerként könyvelhette el a szomszédos Libiai-sivatag déli részén fekvő 1900 méter magas Uvainat-hegység barlangjainak, köztük a híres „Úszók barlangjának” megtalálását. A barlangok számos őskori állatfajfennmarék rejtenek, melyeket megmutatott Leo Frobeniusnak, az afrikai kultúra elismert kutatójának. Frobenius e barlangokat később saját felfedezéseként tárta a világ elé.

Almásy 1934-ben és 1935-ben három-szögeléssel feltérképezte a Nyugat-egyiptomi Nagy Homoktengert, melynek következtében

*Falfestmény az
„Úszók barlangjában*

újabb tekintélyes fehér folt tűnt el Afrika térképéről. 1935-ben Vádi Hanifa vidékén, a Nílus egyik szigetén állítólag megtalálta az ún. magyarabokat, akiknek őseit még II. Szulejmán török szultán hurcolta el Magyarországról.

Annak ellenére, hogy felajánlotta szolgálatait az angoloknak, majd az olaszoknak – a II. világháború előestéjén – vissza kellett térnie Budapestre. Sajátos dolog, hogy német és osztrák kapcsolatai miatt az angolok, angol kapcsolatai miatt pedig az olaszok gyanús személynek tartották. Az események szinte végzetzerűen sodorták a német hadsereghez. A nemzetközi hírű sivatag szakértőt, a magyar légierő tartalékos főhadnagyként 1941-ben a német hadsereghez vezényelték. A Rommel vezette Afrikakorps kötelékében sivatagi felderítőként több sikeres akciót hajtott végre. 1942-ben két német kémert juttatott el Líbiából Egyiptomba a sivatagon keresztül, mélyen az ellenséges vonalak mögé, egészen a Nílusig hatolva. A Salaam-hadművelet egyike volt a háború legkalandosabb, titkos vállalkozásainak, melynek során 3370 km-t autóztak át a hatalmas Líbiai-sivatagban. Almásy kézzel rajzolt térképeinek segítségével tájékozódtak a homoktengerben. A nagy sivatagi kaland sikeres megvalósításáért Rommel őrnaggyá léptette elő a gróft. Ezután Almásyt a német katonai hírszerzés, az Abwehr szolgálatában Törökországba vezényelték, ahonnan a háború befejezése után a szövetségesek visszaküldték Magyarországra.

Brit források szerint Almásy már a háború kezdete óta együttműködött Mussolini hadseregével, hiszen kézzel rajzolt térképeit szívesen bocsátotta az olasz katonai vezetés rendelkezésére. Szerintük 1940-ben már a német katonai hírszerzés munkáját segítette helyismeretével és személyes kapcsolataival. A britek értesülései szerint közvetlenül az Abwehr főparancsnokának küldte Berlinbe azt a javaslatot, hogy a németek egy általa személyesen ismert egyiptomi pasa közreműködésével szítsanak britellenes felkelést Egyiptomban. A terv

kudarcba fulladt, amikor a pasa eligazítás céljából Berlinbe utazott, és a repülőgépe a sivatag fölött lezuhant. Amikor egyértelművé vált, hogy Németország elveszíti a háborút, Almásy állítólag felajánlotta szolgálatait a brit hírszerzésnek is. A szövetségesek ennek ellenére fogságba ejtették és visszaküldték Magyarországra. Budapesten letartóztatták, majd a fogházban kegyetlen körülmények között elviselt hónapok után a Népbíróság végül is felmentette a háborús bűnök vádja alól.

A felmentő ítélet kihirdetését követően az egyiptomi királyi család közreműködésével 1947-ben visszatért Egyiptomba, ahol folytatatta korábbi, elsősorban a repüléssel kapcsolatos munkáját, valamint tudományos tevékenységét. Jelentős erőfeszítéseket tett a sivatagkutatással foglalkozó nemzetközi intézet felállításáért. Megkapta a Kairói Sivatagkutató Intézet igazgatói székét, melyet megromlott egészségi állapota és 1951-ben bekövetkezett halála miatt azonban nem tudott elfoglalni.

Egy ausztriai kórházban, - egy korábban Afrikában szerzett - súlyos fertőzés következtében hunyt el. A salzburgi köztemetőben található sírján az arab nyelvű felirat ezt jelenti: „A sivatagok atyja”, ahogyan egy tevehajcsár nevezte el a gróft, még a háború előtt.

JOHANN HOCK

Dipl.-Ing.

**öffentlich bestellter und vereidigter
Übersetzer für UNGARISCH**

felesketett magyar nyelvi fordító
bejegyezve: Landgericht Ulm
vállalja

- anyakönyvi kivonatok
- bírósági ítéletek
- szerződések
- diplomák
- bizonyítványok
- műszaki szakszövegek
- és egyéb okiratok

német hatóságok által elfogadott
hiteles fordítását német nyelvre

szinkrontolmácsolás általános és szakirányú
rendezvényeken német és magyar nyelven

Hopfenweg 1 - 89155 Erbach-Ringen
Tel.: (07344) 3823 - Fax: (07344) 5883
Mobiltelefon: 0172 - 7317298
E-Mail: johann.hock@t-online.de

Olvasóink tollából

Egy felszólalás margójára

A 2009. december 14-i szeretetvendégségen elhangzott néhány hozzászólás arra készítet, hogy írásban reagáljak. Örülök a kritikának, mert így van mire válaszolni, ám ezt megtehetnénk egy egyesületi beszélgetés keretén belül is.

Ha jól értettem, akkor nem minden igényt kielégítő a kultúregyesületünk műsorkínálata. Szerintem ez természetes. Nagyképűség lenne részünkről azt állítani, hogy ez a cél.

Ennek ellenére itt most leírnám a teljesség igénye nélkül, hogy mi mindenre futotta az elmúlt évben anyagi és szervezői képességeinkből.

– **Maksa Zoltán**, híres humorista volt a 2009-es év első meghívott vendége.

– Beindítottuk a **Sokszemközt** című sorozatot, ami egyúttal az ulmi német és magyar emberek közötti híd szerepét is hivatott betölteni, illetve néhány nagy tudású embert és a projektjüket ismerhettük meg.

– Hárman közülünk az európai parlamentbe is eljutottak és utólag beszámoltak élményeikről.

– Budapestről vagy Zalakarosról érkeznek a zenészek, akik aktuális tánczenével szórakoztatnak.

– Van-e valaki, aki nem ismeri **Dévai Nagy Kamilla** nevét, aki csodálatos estét szerzett sokunknak?

– **Koroknai Anikó** orgonaművész nő koncertjének megszervezése is egyesületi tagunk érdeme.

– Ulm városának nagy programján az Egyesületek fesztiváljával vettünk részt.

– **Orth Éva** és **Demeter Sándor** operett estjének magas színvonalát nem vitatja senki.

– A **Marcali 3 Tenor** nagy számú közönség előtti fellépésével is dicsekedhetünk.

– A Magyar Fiatalok Találkozója ugyancsak nagy érdeklődést keltett.

– A Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége (BUOD) megtisztelt bennünket azzal, hogy nálunk tartotta éves közgyűlését.

– Közvetlen és meleg hangulatú volt az Adventi ünnepség, ahol ünnepi vacsora után gyertyafény mellett hallgattunk meg egy karácsonyi történetet, magunk énekelünk karácsonyi énekeket, rendkívül szép szájharmonika kísérettel. A résztvevők 19–81 éves kor közöttiek voltak.

– A Filmklub, a Játsszóház, az Olvasókör és a táncoktatás megvalósítása nem kis fáradsággal, utánajárással jár és ugyancsak igényes kultúráról szól.

– Képzőművészeti kiállításainknak a magyar mellett német, orosz, török, román és lengyel látogatója is volt.

– Eddig még nem esett szó arról, hogy mennyi munkával jár az Ulmi Magyar Kultúregyesület rádiója rendszeres műsorának a kivitelezése, az egyesületi újságnak rendszeres megjelenítése és a büfé folyamatos üzemeltetése, a folytonos műsor-szervezés, szerkesztés, nyomtatás, postázás és az ezekkel együtt járó pénzügyi akciók.

Néhányan elég változatosnak ítélik meg a kínálatot, ám nem mindenki talál számára érdekes programot. Van, aki a zenés-táncos rendezvényt látogatja szívesen, van, aki a képzőművészeti kiállítást. Senkire nem lehet, és nem is kívánjuk ráerőltetni, hogy mindenen vonjan részt minden egyes programon. Örömmel várjuk a tagság szíves javaslatát, amivel megkönnyítené a vezetőség munkáját, amely azon fáradozik, hogy minél több érdeklődő számára kínáljon tartalmas programot.

Legnagyobb öröömre a magyar étkezési kultúra igen nagy köztiszteletnek örvendő Németország szerte. Mióta nyitottak az országhatárok és mindenki gyakran utazhat magyar területre, így alaposabban megismerheti a tájegységeinként változó étkezési szokásokat – azóta még nagyobb érdeklődést tapasztalunk

Az egyik közkedvelt étel a bajai halászlé. Az emberek szívesen jönnek, halászlét esznek, zenét hallgatnak, beszélgetnek, baráti kapcsolatokat építenek, ápolgatnak, napi aktualitásokról és sok más témáról kicserélik véleményüket. A kulturált beszélgetéseken azok a látogatók is részt vesznek, akik nem kívánnak halászlét enni.

Van valami, ami ebben a rendezvényben ellenérzést vált ki?

Lehetséges, hogy azok az egyesületi tagok, akik ritkán jönnek közénk, nem is tudják, hogy milyen minőségű élet zajlik nálunk?

Az egyesületi rendezvények magukon hordják a szervezők egyéniségét, személyiségjegyeit. Aki valamit eszéken, alkot, az természetesen a saját elképzelése szerint teszi azt.

Amennyiben valaki nyilvánosság előtt az egyesületről szót ejt, akkor kérem, tegye ezt annak érdekében, ám ne ellene. A kritika csak a megfelelő helyen (helyszínen) válik építő jellegűvé.

Ezúton invitálok nyílt vitára minden kedves érdeklődőt, ahol az ilyen és ehhez hasonló témákat beszélhetjük meg. Ennek időpontja **2010. február 27. 19.00 óra**. Összinté, kritikus, az egyesület javát, fellendülését szolgáló beszélgetésre számítunk.

Nagy Rózsa

Atomfelhő Nagykovácsi felett – országjárás –

A cím kissé meglepő, de igaz, mert szemtanútól hallottam és néhány tényrt kirándulásaim során magam is ellenőriztem. A szemtanú ugyanis katonamember és a katonák a harci eseményekről költői elszakadással emlékezhettek meg. Ennél az esetenél azonban nem lehet a valóságtól eltérni, mert az eset 1956-ban a forradalom, a szabadságharc eseményei közé tartozik. Ez az idő nekünk szent és történelem.

Az történt, hogy mikor az orosz tankok Budapesten elkezdtek ezen a vasárnap reggelén vérbe tiporni a forradalmat, Maléter honvédelmi miniszter helyettese, Király vezérőrnagy laktanyája 200 katonájával elhatározta, hogy nem adja meg magát az oroszoknak és mivel a harci ellenállás katonailag reménytelen, elindulnak nyugatnak. Megpróbálnak elmenekülni. Az orosz gyűrűből Budapest határában kijutnak, de Nagykovácsnál az oroszok felfedezik őket és egy tanyára szorítják vissza. Tűzharc keletkezik, a maroknyi magyar bátran védekezik, mire az oroszok repülőket vetnek be és bombázzák a tanyára beszorult magyar egységet. A bombatölcsérek még ma is látni.

A bombatámadás teljesen kilátástalanná fokozza a helyzetet, amikor két kiskatona a következő javaslattal áll elő. Jelentik Királynak (a rangjában nem vagyok biztos, de elnéző lehet, mert ahol most van, ott már a csillagokat nem a vállon viselik, hanem ülnek rajta), szóval azt mondja a két kiskatona, hogy ott fent a hegyen – nincs messze a hely a tanyától – volt a forradalom előtt egy légvédelmi csomópont légvédelmi ágyukkal, rengetek löszzerrel. Ők is ott szolgáltak valamikor, kiismerik magukat és most nincs ott senki, a támaszpontokról mindenki elment. Ők ketten felmennek oda – maguk is légvédelmi tüzérek –, rálőnek az orosz repülőkre és magyar merészséggel kijelentve, elkergetik őket. Király beleegyezik, a kiskatonák elindulnak és valóban egy óra múlva a hegy tetejéről lövik az orosz gépeket. Az oroszok abbahagyják a tanya támadását és a légvédelmi ágyuk ellen küldik a repülőket. A repülők alaposan megbombázzák az ágyukat. Az ágyuk elhallgatnak, a két kiskatona ott hal meg a lövegek mellett.

Az egyik bomba eltalálta a löszerraktárt. Rengetek löszer volt felhalmozva, a Magyar Néphadsereg nyilván ott akarta a 3. világháborút megnyerni. A löszerraktár iztóatos robbanással felrobbant. A robbanás levitte a hegy tetejét, földet, törmelékét szórt szét. Olaj is volt a raktárban, mert a robbanásból egy hatalmas fekete füstfelhő keletkezett és terült el a hegy felett. A légköri viszonyokból – vagy Isten tudja miből adódóan – a fekete felhő gomba alakulatot vett fel, teljesen olyant, mint az atombomba gomba alakú felhője. Sajnos ismerjük – szerencsére csak képről – az atomfelhő félelmetes alakját. Az oroszok is ismerték és tanácstalanok lehettek, mert a repülők eltűntek, a tanya támadását az oroszok abbahagyták és

gyorsan elvonultak.

Nyilván tanakodtak a gomba alakú felhő végett azon a kérdésen: nincs a magyaroknak esetleg atombombájuk? Miután a legfelsőbb szovjet hadvezetés eldöntötte a kérdést, a párt úgy határozott, hogy a magyaroknak nincs atombombájuk.

Ezt az átmeneti időt használta ki a magyar alakulat a tanyánál, elindultak nyugat felé és szerencsésen eljutottak Ausztriába.

A nagykovácsi atomfelhőnek talán nyoma van a szovjet hadvezetéség iratai között. A robbanás helyszínén csak két fakeszert emlékeztet még a két magyar tüzérre, akik életük árán is megmentették alakulatukat 200 bajtársukkal együtt.

Aki arra jár, emlékezzék meg a két korhad fakeszernél az 1956-os forradalom és szabadságharc ismeretlen hősi halottairól. Nagykovácsi Budapesttől nincs messze, kedvelt kirándulóhely, ahol építkeznek is szorgalmasan a budapestiek és környékbeliek. Kedves helység és az eset során történelmet kapott. Sok ilyen hely van Magyarországon és ott vannak körülöttük a korhad fakeszerek.

Dr. Totin Tibor

Magyarok a nagyvilágban

Képes életrajzgyűjtemény a világban szétszédelt magyarok és magyar származásúak egyéni, családi és közösségi pályafutásáról. Aki által előbbre haladt a világ – az emigráció nagykönyve a XXI. századnak.

Világhírű művészek és hírességek, tudósok és neves feltalálók, Nobel- és Oscar-díjasok, üzletemberek és vállalkozók, miniszterelnökök és közismert politikusok, olimpiai és világ bajnok sportolók, vagy csak a hétköznapi élet szereplői ők – akikről e könyv szól. Közös bennük, hogy magyar gyökerekkel rendelkeznek, szülőföldjük – nekik vagy őseiknek – a Kárpát-medence Magyarországa.

Útra keltek (vagy hajdanán szülei), olykor azt sem tudván, hová sodorja őket a sors. Mennük kellett, politikai, vallási, egzisztenciális, morális okokból, vagy mert hajtotta őket a világ felfedezése utáni vágy. Gyakorta egy szál ruhában, pár fillérrel a zsebben, nyelvtudás és kapcsolat nélkül vágtak neki a nagy útnak. A semmiből kezdték újra életüket egy idegen földön, egy idegen kultúrában.

Most – jelképes értelemben – e könyv által hazatérnek. Élettörténeteikből kiderül: sokan közülük nem csak a magyarság hírnevét öregbítették, hanem a világot is előbbre vitték. Munkásságuk az egyetemes magyar kultúra része.

Több mint tíz éven át, sok-sok országban egy kis csapat kitartóan gyűjtötte és készítette ezeket az írásokat: mintegy félezer életrajz, több mint félszáz közösség-történet sok száz képi illusztrációval, s mintegy négyszáz szervezet elérhetőségét tartalmazó címtárral. A kiadvány bizonyos értelemben egyedülálló, mert informatív, olvasmányos, szórakoztató, képekkel gazdagon illusztrált, olykor megrázó, lélekfelemelő tartalommal bíró írások összessége, s ilyen széles reprezentációval még nem jelent meg életrajzgyűjtemény az emigráció magyarságáról.

További információ: www.pano-rama.hu

57. Ulmer Schwabenball

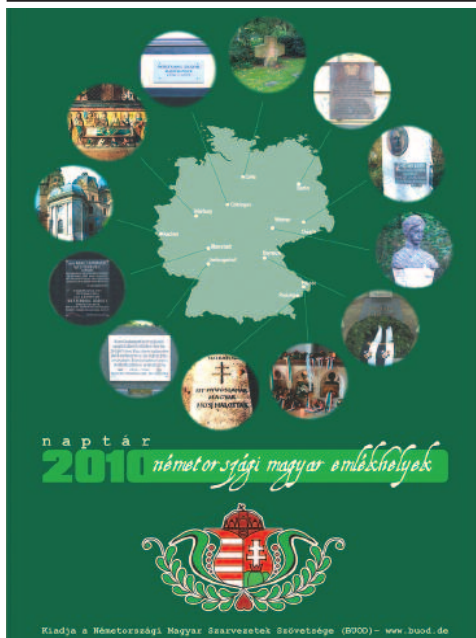
2010. január 16.,
szombat, 19.00 óra

Restaurant „Bräustüble“

Asztalfoglalás: 07304-921764

60 éves beteg bátyám mellé magyar
gondozónőt keresek, német nyelvtudással,
havi váltással a jelenlegi gondozóval.

Érdeklődni a **0731 / 1516837** vagy
0160 / 98673644 telefonszámon.

A BUOD egy 2010-es naptárt jelentetett meg,
amely a magyar névnapokat is feltünteti. A
tizenkét hónap lapjain egy-egy németországi
magyar vonatkozású emlékhely kerül bemu-
tatásra. (A képen a naptár fedőlapja látható.)
A naptár egyesületünkben 5,- euróért megvásárolható.

Szerkeszti és vezeti
Darányiné
Demeter
Magdi

RADIO FREE FM
102,6 MHz Kábelen 97,7
Magyar nyelvű rádió

Szombatonként 9 órától

**Találja meg segítségünkkel
új otthonát Magyarországon!**

Tekintse meg kínálatunkat a

www.d-e.hu weboldalon.

Telefon:

0036-20-5000229

zsolt.varjas@d-e.hu

DANUBIA ESTATE

Révfülpöön, a Balatontól
kb. 1,5 km-re fekvő két
szintes nyaraló (2 háló-
szoba 4 ágygal, 2 nappali,
2 WC, fürdőszoba, fel-
szerelt konyha), nagy,
Balatonra néző terrasszal, kerttel kiadó.

Érdeklődni: zoltan@cseke.de.

Dr.-Ing. Peter Hecker

allgemein beeidigter und öffentlich bestellter
Verhandlungsdolmetscher und
Urkundenübersetzer der ungarischen Sprache
(az Ulmi Magyar Kultúregyesület tagja)

vállalja

- anyakönyvi kivonatok,
- bizonyítványok, diplomák,
- bírósági periratok,
- szerződések,
- műszaki szakszöveg
- és minden egyéb okirat

hiteles, pecséttel ellátott, német/magyar és
magyar/német fordítását rövid határidőre.

Breslauer Straße 18, 89231 Neu-Ulm
Tel. (0731) 713731, Fax (030) 484981462
Handy: 0179-4764474
E-Mail: p-a.hecker@gmx.de

Az Ulmi Magyar Kultúregyesület kiadványa

Telefon: (0731) 35479

Egyesületi honlap: <http://www.ulmke-online.de>

E-Mail: info@ulmke-online.de

Felölös szerkesztő: Baczur Magdi

Tel. (07305) 21821 - E-Mail: magdi.b@web.de

Olvasó-szerkesztő: Bánrévi Magdi